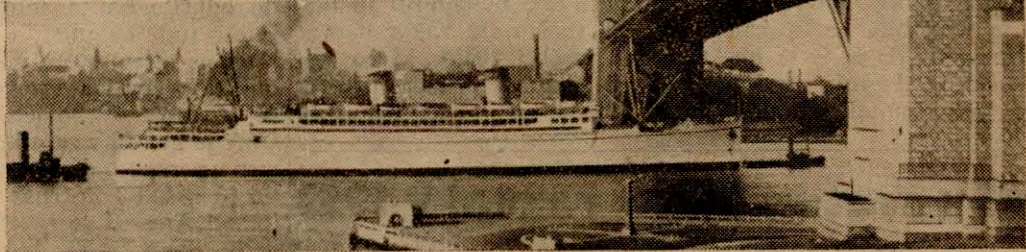

Zakaj nazaj? Ne prašajte zakaj!
O, zlatih dni spomin
Me vleče na planine,
Po njih srce mi gine,
Saj jaz planin sem sin!
Tedaj nazaj,
Nazaj v planinski raj!

S. Gregorčič.

“MISLI”

(Registered)

FEBRUARY — 1954

Vol. III. No. 2.

Ne prezrite! Nov naslov!
“MISLI” G.P.O. Box 553,
SYDNEY, N.S.W.

S
A
I
N
T
E
D

R
O
Y
A
L
T
Y

During the present tour of Australia by Her Majesty Queen Elizabeth II, many migrants, especially from Eastern Europe, may be puzzled by the spontaneous demonstrations of affection and loyalty accorded her here. The reason is not hard to find. Her deep faith in God, her charming personality, her sincere regard for the Christian way of life, have long endeared her to all people of goodwill. Her personal devotion to duty and her happy family life are a rare combination to-day in a young woman reared in the lap of luxury.

She is not a ruler in any strict sense of the word; her lieutenants are but sinecures, her commands a fiction of law; but nonetheless, her influence is widespread and real. Her influence for good is incalculable, and cannot be measured by political standards. She plays no part in party-politics, and so cannot offend in the tradition of absolute monarchs. She is the servant rather than the mistress of her Cabinet Ministers. One by one, the crowned heads of Continental Europe have fallen by the wayside, either because they ruled as despots or lost contact with their peoples; but the British Monarchy remains as a rallying point for the nations of the Commonwealth, precisely because that intimate

contact has been maintained and fostered. Queen Elizabeth II is a living example of how the good attracts and evil repels in the lives of people who reign in high state.

Catholics will be pleased to know that she carries in her veins the blood of Martyrs. On her mother's side, she is a descendant of Blessed Margaret Pole, who died for the faith in the Tower of London in 1541. She is also directly descended from St. Margaret, Queen of Scotland; from Edward the Confessor, and from at least two others who may one day be canonized—King Henry VI and Catherine of Aragon, first wife of Henry VIII.

Admirers of St. Elizabeth of Hungary and Eastern Europeans will be happy to know that her Consort, the Duke of Edinburgh, is descended through his grandmother and her husband, the Grand Duke of Hesse-Darmstadt, through a son of St. Elizabeth, an ancestor of the Dukes of Hesse-Darmstadt. His grandmother, the Dowager Marchioness of Milford Haven, was an elder sister of the murdered Empress Alexandra Feodorovna of Russia. Another ancestor was the Grand Duchess Sergius, who, on becoming a widow, became a nun in the Orthodox Church, and was murdered by the Bolsheviks. She was appropriately

Mother Elizabeth and Superioress of her convent at the time of her death.

The mother of the present Duke of Edinburgh is also a nun since her widowhood and Superioress of a convent in Greece. She attended the recent Coronation ceremonies in her religious habit and stayed at Buckingham Palace as guest of the Queen.

For all these reasons, Queen Elizabeth and her Consort may justly lay claim to the affections of her peoples, and “New Australians” would do well to respect her for what she is—a true Christian, a valiant woman, a good mother, a Sovereign who has the interests of her peoples at heart.

God Bless The Queen!

Avstralija in njen položaj v svetu

Dobro se še spominjam uric, ki sem jih preležal v senci domače jablane. Poleg mene je ležala knjiga “Avstralija in nje otoki”, ki jo je ob koncu preteklega stoletja izdala Družna sv. Mohorja v Celovcu. Misli so mi pri tem preromale polovico zemeljske oble, da bi dospele do tega nepoznanega, skrivnostnega otoka, ki mu pravijo Avstralija. Pred mojimi očmi so frfotali boomerangi, se isknila kopja avstralskih divjakov; videl sem bežeče kengurije, se čudil kljunašu, velekuščaricam in “belim vranam”. Toliko zanimivega je bilo v tej knjigi, da bi skoraj prezrl mesta, ki so jih tukaj osnovali belci in ki so se večala z neverjetno naglico.

Precej se je že pisalo o Avstraliji, tudi marsikaj pretiranega ali celo neresničnega. V Nemčiji jo je nek pisec imenoval “zemljo socialnih čudežev”; Colin Ross je omenil nekakšno “olivno-rujavno nevarnost”, misleč tiste Lahe ki so se po letu 1921 doselili semkaj. V Franciji zopet je nekdo prerokoval “vladavino avstralskega delavstva”, dočim se danes pogostoma čuje naziv “praznega kontinenta”, v

času rastočega pritiska prebivalstva Evrope in Azije, ki zahteva svojo skorajšnjo rešitev. Številnim evropskim izseljencem so se po vojni odprla vrata v to zemljo — Angležem, Škotom, Slovanom, Baltom, Grkom, Nizozemcem, Italijanom in drugim. Za nas vse je Avstralija zemlja upanja. Različna inozemska podjetja si z njo želijo tesnejšega stika, kajti spoznali so, da je pridobila na svoji gospodarski vrednosti. Agrarni politiki in taki v meddržavnih ustanovah tistih dežel, ki trpijo od stalne pičlosti na živilih in surovinah, vidijo v njej neizčrpno področje, ki bi jih moglo rešiti marsikaterega zla. Avstralija pa je tudi postala dežela, s katero so se pričeli baviti celo svetovni politiki, ki so odgovorni za sodobni in bodoči red, in pa za strateško sigurnost zapadnega sveta. Avstralija ni več tista zemlja, ki je blizu dve stoletji stala ob robu svetovnega zanimanja, temveč se je hipoma znašla v središču svetovnega dogajanja. Pod takimi pogoji mora ona pridobiti na značaju tiste vloge, ki jo je pričela igrati na odru globalne pozornosti. Belo pleme, ki

DRUŽABNI VEČER z ZABAVO IN PLESOM

19. marca — v petek zvečer
od pol osmih do ene ponoči!

V PADDINGTON Town Hall na Oxford Street!

Vsi Slovenci in njih prijatelji vljudno vabljeni.

Ne pozabite naših Jožetov in Jožic!

“MISLI”

je nekaj bilo edini gospodar sveta, je ta svoj monopol izgubilo. Britanska pomorska sila je prenehala biti edina vladarica morij in oceanov. Ni več vsesvetovnega svobodnega gospodarstva in trgovske poti so se na številnih mestih zamašile. Avstralci kot narod so vzrasli v času, ko je bila Evropa jačja od Azije in ko so njene pomorske sile nadzorovale vso azijsko obalo. Dandanes je Avstralija skupaj z Novo Zelandijo otok belega plemena, ki samotno plava v širnem morju, daleč od britanske domovine, pred katero so se vrinili številni narodi, ki so dosegli svojo neodvisnost in pa enakopravnost v svetu. Britanska zveza narodov je spremenila svoje bistvo in Avstralija je pridobila na svojem značaju. Ne samo, da se je ta borila daleč v stran od svoje zemlje, temveč je celo morala braniti

svojo lastno sigurnost pred Japonci. Ljudje v Avstraliji so del evropskega človeštva. Njih politično, gospodarsko in zgolj fizično življenje visi na usodi drugih Evropejcev Starega sveta kakor tudi Amerike. Sredi tega evropskega sveta pa so si oni dogradili svoje lastno bistvo, na zemlji drugačni od njih britanske domovine. Vsak posamezni Slovenec, ne glede na cilje, ki jih tukaj zasleduje, je našel v Avstraliji člen narodnega življa evropskega izvora. Naši odnosi do te zemlje so ob enem tudi odnosi napram tej narodni skupini. V tem smislu nam Avstralija ne bo več tujka, ki na nas gleda z nerazumnimi očmi. Spoznavajmo njene posebnosti in učimo se jih spoštovati, kakor smo se tudi mi veselili tistih, ki so nas spoštovali doma, v naši prelepi domovini. P.P.

Pogled v svet in njega razvoj v 1953

Tekom zadnje vojne smo videli najnerazumljivejšo zvezo med državami, zvezo med Rusijo in zahodnimi demokracijami. Iz te zveze je vzrastla organizacija Zedinjenih narodov, kot kompromis zahodnjaške vznesenosti in slepe vere v ideale svobode in demokracije za vse in vsakogar z ene strani, in sovjetskega prizadevanja za podjarmljenje celega sveta, z druge strani. Kot vsak drugi kompromis je tudi ta votlo izzvenel. Predstavniki različnih držav so se sicer zedinili na besedilo ustanovne listine in ustave ZN, ali vsakdo jih je tolmačil po svoje, vsakdo je dal tem besedam svojo vsebino in pomen.

Kmalu pa je postalo tudi najvdanejšim pripadnikom ZN jasno, da je ta organizacija morda forum, kjer je treba zagovarjati svoje interese, da pa dejansko kot varuh miru ne predstavlja drugega kot izvotljenega lipovega boga. Tako se je pričela doba "mrzle vojne". Zakaj jo imenujejo "Mrzlo vojno", mi ni popolnoma jasno; verjetno ker se vsi hočejo prepričati, da vojna, streljanje in pobijanje v Koreji, Malaji, Indokini, Macedoniji, Keniji in drugod ni vojna. Na položaju pa take pobožne želje mnogo ne izpreme. Zahodni svet in komunizem so v vojni in komunisti so odločili, da temu drugače ne more biti, saj so oni sami proglasili vojno ne le na mejah, temveč so jo zanesli med narode, v pokrajine, v družine. Njih zastava in njih učenje so rdeči, rdeči od krvi soljudi.

Če hočemo torej pregledati mednarodni položaj in si ustvariti sliko, kako se je ta borba razvijala tekom zadnjega leta, ne smemo izgubiti iz vidika temeljnega spoznanja, da smo v vojni, dasiravno ena stran to imenuje policijsko akcijo Zedinjenih narodov, druga stran pa pomoč kolonialnim narodom do svobode in dostojanstva. Za levičarski blok to ni nič novega. Od samega početka so prevzeli stisnjeno pest za simbol in pozdrav, s stisnjeno pestjo pa ni mogoče prijateljsko pozdravljati.

Najvažnejši dogodki zadnjega leta so Stalinova smrt, ruski uspeh, da sami zgrade vodikovo bombo, ruska "mirovna" ofenziva, konec klanja v Koreji, Bermudska konferenca, in končno, Eisenhowerjeva

ponudba, da se velesile odpovedo uporabi vodikovi bombi nad civilnim prebivalstvom.

Od 1948 pa do konca 1953 je bila strateška slika "mrzle" vojne sledeča: Rusija in njeni sateliti so obvladovali najštevilnejši človeški potencial v enem bloku, zahodni svet, ali bolje rečeno Amerikanci, pa so vzdrževali pritisk te človeške sile s tehnološko premočjo in Atomsko bombo. Sovjeti so torej poizkušali:

da prisilijo USA, da se zaplete z lastnimi četami na skrbno izbranih vojnih poljih (Koreja), medtem ko Rusija sama ne uporabi niti enega vojaka, temveč pošlje v klanje podložniške države;

da izpodjedo gospodarsko podlago vojne sile zahoda s tem, da jih obvežejo, da trošijo strateško važne surovine ali pa da jim odvzamejo njih vire (Malaja za gumij, Perzija za petrolej . . .);

da preprečijo oborožitev dveh industrijsko in vojaško močnih neposrednih mejačev sovjetskega bloka (Nemčije in Japonske);

da razbijejo vojaško zvezo zahodnega sveta (severnoatlantski pakt in ANZUS pakt) s tem, da sejejo razdor med USA in ostalimi zavezniki;

da popolnoma izločijo zahodni vpliv iz Azije in tako onemogočijo strategijo zahoda na svetovni bazi.

V zadnjem letu torej Sovjeti na mnogih poljih niso le doživeli neuspeh, temveč odkrit poraz. Premoč USA jih je prisilila, da zaprosijo za premirje v Koreji, preobrat v Perziji je tudi tam začasno zavil Sovjetska pridajevanja, v Malaji tudi partizanom trda prede, v Britski Guiani je hitra akcija preprečila, da komunizem zadobi trda tla in bazo za ofenzivo v Južni Ameriki.

Nikakor jim ni uspelo, da preprečijo zopetno oborožitev Nemčije in Japonske.

Edini resnejši sovjetski uspeh zadnjega leta je v tem, da so njihova prizadevanja, da razdele zapad, prinesla malo sadu. Najžalostneje pri tem pa je, da se stari borec Churchill vdaja njihovim limanicam. Kot nekaj Chamberlain, tako bi tudi on danes rad odpotoval, da se snide z Malenkom. Velika Britanija, ki je tekom druge svetovne vojne dokončno izgubila vodstvo svetovne politike, vidi

svojo rešitev v "nevtralnosti" med dvema sovražnima blokoma, USSR in USA. Ta težnja po nevtralnosti in posredovanju se kaže ne le na skrajni desnici (Churchill), temveč tudi na skrajni levici (Bevan). Zahodni svet, in še prav posebno Britanci verujejo, da so mednarodni razgovori in pogodbe pot do resničnega miru. Temu bi bilo tako, če bi obe strani prihajale na take razgovore z enakim hotenjem po miru, ali dosedanje zadržanje Sovjetov in njih podložnikov ne dajejo nobenega upanja, da je z Malenkom zasijala nova doba.

Dasiravno je torej zahodni svet žel nekaj zmag, kjer koli je prišlo do odkrite borbe, moramo pa na žalost tudi spoznati, da je Zapad ostal na celem svetu v obrambi, in da je inicijativa ostala, in ostaja še vedno, v Sovjetskih rokah. USA je morda v začetku leta imela resne namene, da prevzame pobudo in nekaj konstruktivnega naredi, ali Angleži so zavedno zavirali vsako direktno akcijo, in Francija radi notranje razdeljenosti nikoli ni prišla niti do tega, da dejansko formulira svoje stališče. Res je, da je zapadu uspelo, da zadrži napade svetovnega komunizma, ali korak naprej bo narejen le, ko bo zapad prešel v napad, ko bo poizkusil, da razbije ta kolos Evrazijskega komunističnega imperijalizma. Sredi lanskega leta (17. junija) je zavezala velika razpoka v tej zgradbi. Cela Vzhodna Nemčija se je vzdignila, vse ostale satelitske države so se zamajale, ali zapad je ostal v rezervi in sedel križem rok, mesto da bi v to razpoko pognal zagozdo in tako razbil zidove jetnišnice, v kateri trpi in umira milijone podjarmljenih narodov.

Branko . . .

GOTOVO ŽE VESTE,

da sta dve ladji Slovencev iz Trsta prišle v Avstralijo; da sta pred nekaj tedni dva Slovenca — mož in žena — z ladjico pribežala iz Slovenije; da je v kom. stranki Jugoslavije bila odrejena splošna čistka;

da je podpredsednik g. Djilas z mnogimi drugimi bil sojen, čeprav je bil eden prvih; da je lani bilo iz kom. partije izkjučenih: -
maja 40 radi kominformizma, 1317 radi simpatij z zapadom,
junija 3 radi kominformizma, 2011 radi simpatij z zap.,
julija 0 radi kominformizma, 4712 radi simpatij z zapadom, in

da so med navedenimi le funkcionarji stranke same; da so osem škofov v Jug. poklicali v vojsko in da so jih poslali kot navadne vojake na ital. mejo, in da so vsi stari že čez petdeset let; da bo naslednji zabavni večer dne 19. marca v Paddington.

Publisher: Rev. R. PIVKO.
66 Gordon Street,
PADDINGTON, N.S.W.
(za cerkvijo St. Francis na
Oxford Street)
Tel. FA 4025

ANTON DERMOTA, prvi tenor Dunajske opere bo to leto nastopil v vseh glavnih mestih Avstralije kot gost A.B.C. (Avstralske Radio — oddajne Komisije). Slovenci smo lahko ponosni na tako slavnega sina našega naroda!

* * *

Naročite "MISLI". Poravnajte naročnino! Naročnina za to leto je L 1/-. Kdor res ne more plačati, naj to kmalu sporoči.

Podprite naš skupni list "MISLI". Oglasujte v njem. — Razširjajte Misli in opozorite tudi druge nanje! Več sodelavcev, več naročnikov — lepše bodo. "MISLI" naj bi bile naše kulturno zrcalo. Vežejo nas; družijo ter nam ohranjajo domovinsko ljubezen in vero.

* * *

Na zadnjem slovenskem božičnem večeru je bilo čistega dobička L 113-14-0. Vsota je šla v sklad "MISLI", da se poplačajo dolgovi. — Vsem in vsakemu posebej prisrčna zahvala! Oglej si prilogo o dohodkih in izdatkih večera.

C. A. R. A.

Še ni dolgo, odkar so ustanovili C.A.R.A. (Catholic Agencies Resettlement Aid), ki skrbi za naselitev brezdomcev in družin živčih izven meja svoje domovine. Komisija v Evropi družine in posameznike predlaga; avstralski odbor išče "imenovalce", ki bi se naj zavzeli za imenovanje ter jim preskrbeli potrebne papirje. V ta namen je treba izpopolniti za to določeno listino Form 40. kot prošnjo za Landing Permit, za naselitev v Avstraliji imenovani osebi. Vsi slučaji te vrste (C.A.R.A.) se bodo reševali s prednostjo, z vso uvidevnostjo in z vso mogočo hitrostjo.

Navajamo imena predlaganih in prosimo, naj bi se kdo zanje zavzel z imenovanjem za vselitev. Le to je potrebno. — Kdor pa bi ne mogel sam plačati potovanja, zanj je treba izpopolniti za to posebej pripravljeno listino kot posojilo in pomoč. Vse natančnejše podatke dobite na: Rt. Rev. Mgr. G. M. Crennan, Federal Catholic Immigration Committee, 150 Elizabeth Street, Sydney.

ali potom "MISLI". Navajamo imena:

LUSTEK Janez iz Ledeče vasi pri Novem mestu;
LUZAR Josef iz Škocjana,
KOGOJ Marjan iz Kranja,
Gasperlin Branko iz Kamnika,
FRANZ Anton iz Ptujja,
GORI Milan, Amadon Stanko,
Gregurin Ivan, BOŽIČ Anton,
ZORKO Johann, TONKOVIC Jure, ROJČ Angelca (25 let stara),
LENARČIČ Marija (24 let), Belić Josip, Brcko Mirko. — Kdo pozna sledeča, da bi ju imenoval s "FORMO 40" za vselitev:
PERKO Karolina iz Tržiča pri Kranju,
GRAŠIČ Alojz iz Strahinja pri Naklem,

Še enkrat prosimo znanca ali prijatelja, naj bi z ozirom preskrbeli naselitev imenovanih s tem, da jim preskrbe Landing Permit. Pojasnila dobite na uredništvu "MISLI".

Nekaj o kranjski čebelici

Mnogim čitateljem "MISLI" gotovo ni znano, da je pred zadnjo svetovno vojno Avstralija uvažala Kranjske čebele radi oplemenitve tukajšnjih čebel, odnosno njihove posvežitve.

Kranjska čebela, po svetu med čebelarji znana kot "Apis Carniola", je že pred več stoletji zaslovela po vsem svetu. Prve znanstvene temelje o čebelarstvu sploh je postavil Slovenec Janša, doma iz fare Zabreznice blizu Bleda, in to pred približno 200 leti. Vsak čebelarški strokovnjak, pa naj si bo na tem ali na onem kraju sveta, pozna ime Janša in njegovo delo. Najnovejša in brez dvoma najboljša sodobna strokovna knjiga o čebelarstvu pa je knjiga, ki jo je pred vojno napisal Pater Jug na Brezjah.

Kot vidimo iz uvoda tudi v Avstraliji poznajo in cenijo slovensko čebelarstvo, vendar je uvoz čebel iz Slovenije po tej vojni popolnoma prenehal, in to zato, ker so sedanje razmere doma vse prej kot ugodne za razvoj čebelarstva. Današnji takoimenovani "narodni" režim se lahko ponaša, da je uničil izvoz naših čebel.

Če rečem, da Avstralija po zadnji vojni ne more dobiti več Kranjskih čebel, ne govorim tja ven dan, ampak takorekoč iz izkustva. Tri leta sem bil v službi na Kmetijskem Ministrstvu Zahodne Avstralije v Perth-u, kjer sem se na lastne oči prepričal, da so vse tozadevne proizvodbe omenjenega Ministrstva naslovljene v Slovenijo, ostale sploh brez odgovora. Ker ni tukajšnje Kmetijsko Ministrstvo moglo dobiti čebel iz Slovenije, se je obrnilo s proizvodnami v Avstrijo in sicer na Koroško, kjer je pod Karavankami čebela najsorodnejša Kranjski čebeli. Prevajal sem pisma koroških čebelarjev v angleški jezik, zato lahko jamčim, da je to kar tu pišem, dejstvo.

V najnovšem času pa so severni Italijani začeli po svetu prodajati svoje čebele; seveda pod imenom "Kranjske čebele", kar dovolj jasno govori o svetovnem slovesu slovenskih čebel — toda edini, ki nimajo pojma o tem, so vladajoči "narodni" krogi doma.

Naj samo na kratko omenim vsaj nekaj velikih slovenskih pionirjev čebelarstva v preteklih desetletjih; Žnidaršič, doma iz Ilirske Bistrice, župnik Kraker iz Kočevske Reke in Humek iz Ljubljane i.t.d. Župnik Kraker, odličen teoretik in praktik, je rad primerjal čebelnjak s cerkvijo in ni v svojem čebelnjaku dovolil, da se spregovori ena sama beseda ali pa povzroči kakršenkoli šum.

Čebela vrši silno važno vlogo, da, misijo v narodnem gospodarstvu, in sicer na agrarnem polju. Tega se gospodarski strokovnjaki povsod zavedajo. Dobro se spominjam izjave enega gospodarskih strokovnjakov, ki mi je rekel, da si tam, kjer ni čebel, ne moremo niti zamisliti dobrega sadjarstva. Čebele pri nabiranju meda vrše kot prenašalke oploditev (prašenje) sadja in mnogih drugih rastlin. Vsled tega so čebele zelo važen faktor, če se hoče preprečiti degeneriranje sadjarstva in drugih rastlin. Poleg tega, da nam daje čebela dragocen med in vosek, so

v najnovšem času, zlasti v Nemčiji in v drugih kulturnih državah, začeli izkoriščati čebelni strup v zdravstvene namene. Spominjam se izjave strokovnjaka, ki je rekel, da odpira čebelarstvo neštete možnosti in eno bolj zanimivo od druge.

Ob priliki Vam bom napisal, zakaj imajo v vsem svetu Kranjsko čebelo za tako dragoceno in zakaj je bila v USA že pred 60 leti cena ene Kranjske čebelne matice 11 do 12 dolarjev.

Dr. Jure Koče.

VESELA BOŽIČNICA V SYDNEY-U.

V Paddington Town Hall v Sydney-u je lani dne 27. decembra nekaj mladeničev pri "MISLIH" pripravilo božičnico.

Ob 6 uri me je sprejela okusna in okrašena dvorana; neka lušna gospodična mi je pripela na suk-njič slovensko zastavico; "večno mladi" Dr. Olip je pobral iz mojega žepa "prostovoljne prispevke", program je bil že na sporedu. Vse v temi, samo glava dvorane osvetljena — dobra režija. Slišali smo pevce, ki bi jim nekaj vaj dobro šinilo. Dežmanove punčke so žgolele pred mikrofonom; najbolj posrečena je bila "Slika na vasi", kjer so trije v "opernem stilu" izvedli dokaj posrečeno kratko burlesko. Mladega Bresnika bomo zaradi tega uspeha predlagali v Hollywood. Mize so bile zasedene, rojakov in gostov čez šeststo. Četudi je organizator pater Rudolf s ponižnimi kretnjami ogovarjal in pozdravljal goste, se je opazilo, da je bil zelo zadovoljen z udeležbo — očala so se meglila in svetlikala, med tem ko se mu je vsa slovenska mularija v Sydney-u stiskala, prepirala, lovila, kričala ob dolgih hlačah — ah, res "pastir z ovčami". Kako ljubko in ganljivo! In grem na veselico, da ne slišim nadebudnih sinov in hčera in da ostanem med odraslimi. Tako se ti pa pletejo med nogami, ko plešeš, polivajo ti limonado po čevljih ter brišejo mastne prste ob nedeljske moje hlače.

Pri prvi mizi nekaj resnih starejših gospodov v rodbinami — najbrž stari naseljenci. Potem pa vsi stari znanci iz prejšnjih predstav. Sta dva fanta, ki me vedno presenetita s "serbus", ki pa ne vem, kam bi ju dejal.

Potem so ljubljanske hčere in sinovi bivših trgovcev, hotelirjev, industrijalcev, ki res ne zamudijo nobene prilike, da staknejo skupaj glave in nas vse skupaj oberejo do kosti! Drage "narodne dame" — ko sem zapuščal domačijo, ste bile frklje, ki so nerodno mazale prvi ruž po nedolžnih ustecah — sedaj ste žene in mamice, in že zakrivate leta ter skrbno kontrolirate Vaše teže. Ko sem že pri lepih ženah: Imamo biser slovenskih deklic, ki so plesale s srečnimi dvorilci: dve zlatolaski, petnajstletnici, mislim, ki jima emigracija in tujina ni pokvarila milega izraza; — oh, ko bi nazaj v Škofjo Loko, Kranj, Bled, Celje, Maribor prišel. Drugi dve sestrici sta temnejši, ampak imata obe tako sentimentalne očke in tako krasen glasek, da jih je užitek poslušati. Mislim, da sta iz Opatije, če nisem pozabil. Potem

so stalna omizja zakrknjenih samcev, ki trdovratno obračajo kozarec in pojejo naše pesmi, kot da bi z gnevom hoteli poklicati domačo vas v . . . sredino Sydney-a.

Prostovoljno "osobje" z Bresnikom na čelu so jako dobro opravili vse funkcije; šumi pri mošnji, gospa Olipova uspešno med g. Jerebovimi klobasami; dve lepi gospodični, ki sta prodajali rože in tombolo, dve pridni gospodinji v kuhinji, da celo dolgi in počasni Žitnik se je zbudil in pretakal pivo z brzino starega natakara. Dr. Olip je zvito zapustil vrata ter "prevzel" točenje piva, ker brez

njega . . . ne bi funkcioniralo . . . In dva pridna vozača, ki sta se cel večer potila . . . seveda v ozadju, se žrtvovala . . .

Le vse prekratke so tu veselice v Avstraliji. Ob polnoči te policaj podi v postelj, ravno ko si v razpoloženju — in jim niti ne smeš zapeti

"Prej pa ne gremo dam da se bo delal dan . . ."

Kot "New Australian" se moramo skromno in ponižno vesti proti resnim Avstralijancem, ki v svoji domovini ne poznajo pijancev . . . ! Na svidenje.

Z.J.

Slovinci smo včasih nemogoci

Podpisani sem odločno Slovenec po poreklu, zato je mi noben rojak ne more oporekati tega članka. Povedal bi Vam rad ponovno, kako naš rojak, ex-študent Luka preživlja svojo emigracijo v Avstraliji:

Te vročine je Luki absolutno dovolj. Januarja se je Luka vedno smučal. (Upam, ponižno, da se Luka spominjate, saj sem Vam o njem pisal pred nekaj meseci v "MISLIH"?) Ker sem jaz po navdahnjenju pisec, si lahko predstavljate, da sem Luka jaz, podpisani Juri Zeleni).

Luka trpi. Njegovo trpljenje nas veže močno v narodno manjšino, ker vsi trpimo v naši prisilni emigraciji isto bolezen. Luki namreč manjka slovenske družbe. Zatorej je Luka navdušeno hitel na vse slovenske prireditve v Sydney-u. Ampak po nekaj kozarcih je Luka prihajal do spoznanja, da med takozvanimi intelektualci slovenstva v Sydney-u ne obstoja soglasje niti tam, kjer bi se celo dva avstralijanska papagaja sporazumela. "Se li prepiramo?" je udarilo Luki v glavo, kot strela. Luka si je domotožno in pijano zapel "Gor čez Izaro" in se pijan opotekel na ulico, kjer se je zgovorno zaletel v mlado deklico, ki je bila pripravljena deliti njegove bridkosti in osamelost.

Ko je Luka tisto noč zaspal, v teh sanjah ni srečal več Avstralije. Njegov sen je jadril nazaj na ljubljanski Rožnik, kjer je prvič poljubil Ivko. Lepa Ivka in ljubljanska jesen. Rožnik se potaplja v suhem listju, ki se lomi pod nogami . . . mlada usta, ki šepetajo neumnosti, ki jih zmora samo doba osemnajstih let. Ivkina ustna se tresajo in izgovarjajo "Luček, ljubezen moja". Ura na Rožniški cerkvi tolče — pa kaj ko mladost ne pozna časa, krutega gospodarja. Pod Rožnikom svira mladenič harmoniko, Ivkine oči božajo mladega Luko, ki se topi. "Luček, ostani z menoj, noč je najina, in jaz sem tvoja, tvoja, moj mladi Luček". Beži, beži, ubogi Luka, pred časom, pred materijo, da se prine do oblačka, na katerem udobno počiva kot Aladin iz "Tisoč in Ene Noči". Poljubilja mlada usta Ivke, njegove prve ljubezni. Ivka, mala dobra Ivka, iz Cerkelj. Ne pobegni, draga, ko sva vendar eno, ko naju veter odnaša od vsega tega, kar naju ne razume, ker sva mlada ter hočeva živeti. Lepa, nedolžna Ivka išče zavetja pri Luki in sanja z njim.

Sanja o lepi bodočnosti, ko bo Luka jezdil belega vranca in osvojil svet, ter ključ do nesmrtnosti. Ivka, tvoja usta trepečejo, draga, ker se bojiš bodočnosti? Ne, srce, stoj tu ob meni in me ljubi. Mi-dva, ljubček, sva nesmrtna. Ivka vsa trepeče od sreče. Njeni prsti brskajo po kodravi glavi in stiskajo Lukin obraz na ustna, ki trepečejo v izdihu: "Ljubim Te, moj sen, moj mladi fantič, ostani tu! — Da, večnost je pred Vama, Luček in Ivka.

Ivkina ustna izpuščajo Luko, prsti se zastojno borijo med lasmi, oblak, ki je nosil oba sanjača, oblak, ki je združil oba ljubimca, se trga pod silnim vetrom, toča, grom, gnusen blisk, in Ivka iztega roke zastoj za njenim Lukom — samo njenim, dragim . . . Luka, Luka, Luka zveni njen glas v eter, v zrak, v nič . . . ker Luke ni . . . oblak ga nosi daleč, trga mu srce in telo od njegove lepe Ivke z modrimi očmi . . . Ivke ni več . . .

V skromni sobici Luka preživlja prve ure nedelje. Prsti grebejo vročo glavo, otopelo iščejo kletko mladega papagaja, ki se stresa od jutranjega mraza; črne oči in črn klunček mladega papagaja kljujejo ob kletko ter pozdravljajo Slovenca Luko: "Hello — Luka".

Luka je truden, izmučen, dovolj mu je vroče tujine, hoče nazaj k svoji Ivki, k svoji mladosti, k vsem lepem, kar je preživel doma v svoji Ljubljanci.

Lasje in obraz se lepijo ob blazino, v sanjah ponovnih in grenkih se stopi na blazini solza, slana solza spoznanja, da

ljubo doma — kdor ga ima — Zeleni Juri.

SLOVENSKA DELIKATESNA TRGOVINA

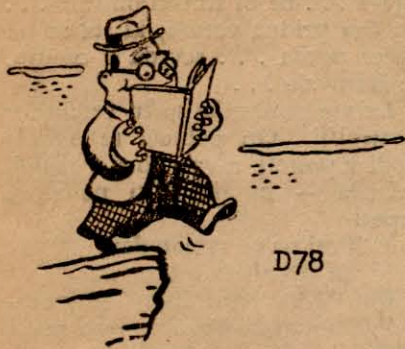
567 Crown Street
Surry Hills.
TORY — MX 2639.

V Zalogi "MISLIH" lahko dobite knjige:

"Misijonski Zbornik", zanimiva, lepa vsebina! Zbornik nas vključuje v veliko družino narodov in nam daje vpogled v prostrani svet.

Koledar Svobodne Slovenije 1954. Molitvenik "Večno življenje".

Printed by Publicity Press (1938) Pty. Ltd., 71-75 Regent Street, Sydney, for the Publisher, Rev. R. Pivko, 45 Victoria Street, Waverley, N.S.W.

ŽANE ZALETEL KOMICEN NASTOP

Pred kratkim je sedel v gostilni "Pri sodčku" gospod Žane Zaletel. Bil je že precej časa za mizo, kar se mu je tudi poznalo. Od časa do časa je kaj nerazumljivega zagodrnjal, v splošnem pa izgledal kot človek, ki ga ima že precej pod kapo. Doslovno tega ni treba razumeti, kajti njegova kapa je visela na kljuki. — Ko se je do dobrega sam s seboj sporazumel, je vstopil v gostilno v precej nakajenem razpoloženju neki mlajši gospod, ki se je, ne da bi se kaj posebno obotavljal, sesedel poleg našega Žaneta, kateremu se je na kratko predstavil: "Zaletel!" — Žane ga pogleda ter vzklikne: "Kaj, vi ste Zaletel? Tudi jaz sem Zaletel! Sijajno! Jaz Zaletel, on Zaletel — natakariča, še en četrt čvička!" — Radoveden ga vpraša po krstnem imenu; novi gost mu odgovori: "Žane!" "Kaj, vi — Žane? Tudi jaz sem Žane, to je sijajno! Jaz Zaletel, on Zaletel, jaz Žane, on Žane — natakariča, še en četrt čvička!" — Naš Žane postane še bolj radoveden in ga vpraša, odkod je; in on mu odgovori: "Iz Kurje vasi!" — "Kaj, vi ste iz Kurje vasi? Jaz sem tudi iz Kurje vasi! To je sijajno! Jaz Zaletel, on Zaletel, jaz Žane, on Žane, jaz sem iz Kurje vasi, on je iz Kurje vasi, natakariča, še en četrt čvička!" — Ko ga dalje vpraša, na kateri cesti stanuje, mu odgovori novi gost: "Na Izanski cesti." — "Kaj, vi stanujete na Izanski cesti? Tudi jaz stanujem na Izanski cesti. To je sijajno! Jaz Zaletel, on Zaletel, jaz Žane, on Žane, jaz sem iz Kurje vasi, on je iz Kurje vasi; jaz stanujem na Izanski cesti, on stanuje na Izanski cesti; natakariča, še en četrt čvička!" — Vpraša ga dalje po hišni številki; on mu odgovori: "33." — "Kaj, vi ste na številki triintrideset? Tudi jaz sem na številki triintrideset! To je sijajno! Jaz Zaletel, on Zaletel, jaz Žane, on Žane, jaz sem iz Kurje vasi, on je iz Kurje vasi; jaz stanujem na Izanski cesti, on stanuje na Izanski cesti; jaz sem na številki triintrideset, on je na številki triintrideset; natakariča, še en četrt čvička!"

Ko sta se takole do dobrega sporazumela, sta počasi odšla proti domu; spotoma sta se še vstavila v dveh ali treh kavarnah, kjer je stari Žane Zaletel predlagal, da pijeta bratovščino in zraven vedno ponavljal svojo pesem. — Končno sta prispela pred hišna vrata; tu je povabil stari Žane Zaletel mladega Žaneta v svoje stanovanje. Odprla jima je žena starega Žaneta, nakar ji je on ves navdušen predstavil mladega Žaneta. — "Poglej, stara, pripeljal sem ti svojega dobrega prijatelja; jaz Zaletel, on Zaletel; jaz Žane, on Žane." — Žena pa zaropota in zakriči: "Spravita se mi takoj proč! Ali vaju ni sram, da

Kranjeicev Jurij...

sta tako pijana, da ne pozna oče sina in sin ne očeta!" L.Š.

Katehet: "Zakaj molimo: 'Daj nam danes naš vsakdanji kruh?'"

Učenec: "Zato, da imamo vedno svežega, da ne splesni!"

Modrost in resnica v šali: Bilo je v povojnem Zagrebu v tramvaju. Frančiškan D.A. je sedel ob oknu. Na prvi postaji vstopi precej zagrizen rdeč gospod. Ko je zagledal duhovnika — frančiškana — ki je po njegovem mnenju le "mračnjak, nazadnjak", — ni mogel zadržati svoje vneme; pokazal je nanj in rekel, da so ga vsi slišali: kako dolgo boste še hodili po svetu in varali ljudi??? — Tišina. A Frančiškan je mirno

odvrnil: "Čudno, že dvatisoč let bo, kar "lažemo" ljudem in verujemo; a vi ste šele začeli, pa vam nihče več ne verjame. Kaj ne vidite, da je naša "laž" resnica?"

Istemu frančiškanku se je v vlaku proti Križevcem dogodilo naslednje: Neki častnik ga je hotel ponižati in osmešiti, zato je glasno vprašal ljudi: Kaj pravite, kaka je razlika med volom in patrom? Ljudje so ostrmeli, se zasmajali, pa nihče ni znal odgovoriti. A se je takoj frančiškan oglasil: "Hej, ljudje božji, no kaka je razlika med volom in frančiškankom?" — Ljudje so zmajevali, priznali so, da ne vedo. "Pa vam jaz povem", se je oglasil pater: vol se s štrikom privezuje za rogove, a

frančiškan okrog pasu. Toda, sedaj bi Vas pa jaz še nekaj vprašal; kakšna pa je razlika med tem oficirjem in volom?" Ljudje so postali pozorni. Vsak je poskušal kako pogoditi, a niso znali odgovora; "ne vemo" se je glasil odgovor. In frančiškan je dodal: "Tudi jaz ne vidim razlike". I.M.

JAZ SEM DOKTOR "HUDAPISK"

jaz sem doktor "hudapisk" kdor me kliče na obisk, pridem k njemu kakor blisk, in ga rešim iz vseh stisk.

Vse boleznj vam ozdravim. "Nahod" vam čez noč odpravim. Rane celim s kolomazom, novo barvo dam obrazom!

Kdor predolg ima jeziček, Vzamen 'z žepa svoj nožiček in odrežem — "sek" vam ga. Trala —la-la-la-la-la!!! F.B.

POSILJANJE PAKETOV

iz Trsta v Jugoslavijo

Dr. Jure Koce, G.P.O. Box 670, PERTH, W.A.

Obveščam čitatelje "MISLI", o ustanovitvi protokolarne tvrdke "ALPINA", Export-Import & General Agency, ki pošilja tudi pakete iz Trsta v domovino in v vse druge države. (Do 15. dec. 1953 sem delal skupno z g.J. Zadnikom.)

Pakete pošiljamo preko ameriške tvrdke, ki ima svoja skladišča v Trstu (in tudi na Reki), in ki v slučaju izgube paketa jamči vrnitev denarja.

Točno pakiranje in hitro odpošiljanje nadzoruje slovenski trgovski strokovnjak. Tako imate polno garancijo, jamstvo, da bodo vaši doma prejeli paket res v redu in v najkrajšem času.

CENIK

Moka (00) bela, najboljše vrste.....1 kg	2/3	Konzerva marmelade 450 gr.....	6/-
Riž "Splendor".....	3/6	Rozine.....1 kg	6/-
Kava "Minas" la.....	16/-	Smokve suhe.....	6/-
Kava "Santos" la.....	18/6	Slanina, mesnata in prekajena.....	15/-
Sladkor kristal.....	2/6	Šunka, kuhana v dozah po.....	27/-
Sladkor v kockah.....	3/-	Ogrska salama, prvovrstna.....	28/-
Testenina (makaroni, spageti).....	3/-	Oluščeni mandelji.....	13/6
Kakao holodanski.....	12/-	Oluščeni ječmen (jesprenj).....	3/-
Čokolada navadna.....	15/3	Sir, parmezan la.....	24/-
Čokolada mlečna.....	16/6	Bonboni (polnjeni-filani) la.....	10/6
Čaj Ceylonski.....	28/-	Keksi prvovrstne kakovosti.....	9/-
Čaj Ceylonski 100 gramov.....	2/9	Maslo (butter) v konzervi.....	25/-
Poper v zrnju 100 gramov.....	6/6	Cimet v prahu 100 gramov.....	3/-
Olivno olje.....	12/3	Vanila v strokih (1 strok).....	1/3
Svinjska mast.....	6/6	Sardine v olju, doza od 200 gr.....	2/6
Mleko v prahu.....	12/-	Toaletno milo, kos po 100 gr.....	1/9
Konzerva kondenz.mleka 450 gr.....	5/-	Milo, za pranje.....1 kg	4/-
Pšenični zdrob (gris) la.....	3/6	Nylon nogavice — par.....	11/-
Polenovka (stockfish).....	12/6	Brivski aparat.....	10/-

PREVOZNI STROŠKI: a) po pošti:

za paket do 4 Kg.....	L 0-18-6
za paket do 9 Kg.....	L 1-3 -0
za paket do 18 Kg.....	L 1-15-0

b) po železnici:

za paket do 30 Kg.....	L 2-5 -0
za paket do 50 Kg.....	L 2-17-0

PRIMERI PAKETOV:

Poštni paket No. 1.....	L 4-17-0
3Kg kave "Minas" la	
3Kg sladkorja kristal	
3Kg riža "Splendor"	

Poštni paket No. 2.....L 6-10-0

2Kg kave "Santos" la	
5Kg riža "Splendor"	
1Kg svinjske masti	
10Kg sladkorja kristal	
Železniški paket "A".....	L 8-5 -0
10Kg svinjske masti	
10Kg sladkorja kristal	
10Kg bele moke, najboljše vrste	
Železniški paket "B".....	L 10-17-0
20Kg najboljše bele moke,	
10Kg svinjske masti	
10Kg sladkorja kristal	
5Kg riža "Splendor"	

Opozorilo

Carinska uredba doma dovoljuje, da dobi ista oseba (odnosno njena družina) enkrat mesečno darilni paket carine prosto; a tudi v tem slučaju se mora plačati carinska taksa 225 Din. Če želite, da prejmejo doma paket brez vsakega plačila, mi poleg zneska za posamezne predmete po navedenem ceniku pošljite tudi odgovarjajoči znesek za kritje prevoznih stroškov pod a) ali b) in znesek 7 šilingov za carinsko takso.

Koliko kilogramov posameznega zgoraj navedenega blaga lahko carine prosto uvozite, je razvidno v božični številki "MISLI" (Dec.-Jan.) in sicer na zadnji strani pod naslovom "Opozorilo".

Pripominjam, da pošiljam po najnižjih cenah tudi tekstilno blago, obleke, perilo, zdravila, radio aparate, štedilnike, šivalne stroje i.t.d., ki so kot predmeti hišne uporabe carine prosti. VSE INFORMACIJE IN NASVETE DAJEM VSAKOMUR BREZPLAČNO.

IZRECNO POVDAJAM, DA NAROČILA ODOŠILJAM REDNO trikrat NA TEDEN, ZAVEDAJOČ SE, DA TUDI LJUBEZEN SPREMLJA VSAK PAKET.

Vsa naročila in nakazila kakor tudi vsa vprašanja pošljite direktno na:

Dr. Jure Koce, G.P.O. Box 670, PERTH, W.A.